

МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ІНЖЕНЕРА-ПЕДАГОГА ДО ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ

У статті обґрунтовано модель підготовки майбутніх інженерів-педагогів до реалізації особистісно орієнтованого навчання в професійно-технічних закладах освіти. На основі здійсненого аналізу виявлено фактори, які впливають на означену підготовку, що стало основою для розробки теоретичної моделі. Визначено компоненти, критерії, показники та рівні обґрунтованої підготовки. Доведено, що підготовка майбутнього інженера-педагога до особистісно орієнтованого навчання має бути спрямована на розвиток його готовності до цього виду діяльності. Встановлено, що розроблена модель відображає динаміку процесу розвитку готовності майбутнього інженера-педагога до особистісно орієнтованого навчання.

Ключові слова: підготовка, готовність, майбутній інженер-педагог, особистісно орієнтоване навчання, модель підготовки.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Сучасні соціально-економічні та суспільні зміни обумовлюють зростання вимог до якості підготовки робітничого потенціалу країни, від якого залежить могутність держави та добробут нації. Тому головна увага сьогодні зосереджена на підготовці інженерно-педагогічних кадрів високої кваліфікації, здатних забезпечити умови для розкриття здібностей, використання особистісного потенціалу, задоволення освітніх потреб учнів професійно-технічних закладів освіти.

Провідними шляхами реалізації сучасних ідей гуманістичної парадигми освіти є впровадження особистісно орієнтованого змісту та технологій навчання, створення умов для самонавчання і саморозвитку учнів професійно-технічних закладів освіти. У реалізації гуманістичної стратегії держави основна роль відводиться інженеру-педагогу, який здійснює соціально-професійну й виробничо-технологічну діяльність у професійно-технічних закладах освіти різного рівня.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми... Діяльність інженера-педагога в професійно-технічних закладах освіти та структуру його особистості висвітлено в дослідженнях С.Ф. Артюха, В.Б. Бакатанової, С.Я. Батишева, Н.О. Брюханової, І.Б. Васильєва, Н.Г. Ничкало, О.Е. Коваленко, Л.М. Кустова, І.П. Кузьміна, В.В. Олійника, Б.О. Соколова та ін.

Проте, незважаючи на здійснені дослідження в галузі підготовки майбутнього інженера-педагога, ця проблема в контексті впровадження особистісно орієнтованого навчання в професійно-технічних закладах освіти до цього часу не була предметом спеціального дослідження.

Формулювання цілей статті... Мету нашої статті ми вбачаємо в обґрунтуванні розробки моделі підготовки майбутніх інженерів-педагогів до реалізації особистісно орієнтованого навчання.

Виклад основного матеріалу дослідження... У процесі теоретичного розроблення моделі підготовки майбутніх інженерів-педагогів до особистісно орієнтованого навчання було враховано те, що вона є складовою професійно-педагогічної підготовки, яка розглядається нами як процес формування мотивації майбутнього інженера-педагога до впровадження навчання, орієнтованого на розвиток і саморозвиток особистості учня професійно-технічного закладу освіти; оволодіння знаннями теорії й практики особистісно орієнтованого навчання, уміннями та навичками організації такого навчання на засадах суб'єкт-суб'єктної взаємодії з учнями, уміннями створювати та реалізовувати власні методики особистісно орієнтованого навчання.

Проведені дослідження дали змогу виявити фактори, які впливають на підготовку майбутнього інженера-педагога до особистісно орієнтованого навчання. Такими факторами, на нашу думку, є: збагачення мотиваційної сфери ідеалами та цінностями особистісно орієнтованого навчання; насичення змісту педагогічних дисциплін темами особистісної орієнтації навчання; використання в процесі підготовки майбутніх інженерів-педагогів особистісно орієнтованих форм і методів навчальної діяльності; організація спільної, узгодженої взаємодії, співпраці викладача вищого навчального закладу та майбутнього інженера-педагога; актуалізація наявних власних можливостей майбутнього інженера-педагога для особистісного та професійного саморозвитку; стимулювання дослідницької, творчої діяльності майбутнього інженера-педагога.

Ми припустили, що врахування виявлених факторів зможе забезпечити підготовку майбутнього інженера-педагога до особистісно орієнтованого навчання в професійно-технічних закладах освіти, що стало основою для подальшої розробки відповідної моделі підготовки.

У процесі розробки експериментальної моделі підготовки майбутніх інженерів-педагогів до особистісно орієнтованого навчання в професійно-технічних закладах освіти ми керувалися наступними положеннями:

- процес підготовки майбутніх інженерів-педагогів до особистісно орієнтованого навчання повинен сприяти розвитку мобільності як викладачів, так і студентів, стати одним із засобів досягнення європейських стандартів;
- відносини викладача й студента повинні носити суб'єкт-суб'єктний характер (діалогічне спілкування,

співпраця, співдружність, співпереживання);

- процес повинен передбачати глибоке вивчення педагогіки і психології та мотивацію розуміння того, що цей напрям підготовки сприяє розвитку необхідних професійно-педагогічних умінь;

- процес повинен передбачати практичну підготовку, як один з пріоритетів, оскільки саме вона в кінцевому рахунку визначає професіоналізм педагога (уміння аналізувати власну діяльність, бачити недоліки та знаходити способи їх подолання, перспективно застосовувати набуті теоретичні знання, оперувати результатами як власної дослідницької роботи, так й інших викладачів і вчених);

- підготовка майбутнього інженера-педагога повинна орієнтуватися на інноваційні технології, поєднання сучасних досягнень педагогічної науки та практики підготовки фахівців;

- процес підготовки повинен забезпечувати особистісний і професійний саморозвиток майбутніх інженерів-педагогів.

У процесі розробки теоретичної моделі підготовки нами було враховано наступні положення:

- у філософському трактуванні модель – це деяка реально існуюча або уявна система, яка, заміщаючи й відображаючи в пізнавальних процесах іншу систему-оригінал, знаходиться з нею у відношенні подібності, завдяки чому вивчення моделі дає змогу отримати нову інформацію про оригінал [1];

- моделювання як спосіб вивчення явищ, процесів або об'єктів шляхом побудови та аналізу їх моделей, є однією з основних категорій теорії пізнання, науково обґрунтованим методом наукових досліджень процесів людської діяльності [2, 15];

- системний підхід до вивчення педагогічних явищ і процесів передбачає мислення моделями і характеризується мисленням про моделі [3, с. 37].

На основі цілісного підходу до організації навчального процесу у вищому навчальному закладі та, враховуючи професіограму викладача професійно-технічного закладу освіти й сучасні наукові концепції педагогічної діяльності, нами розроблено структуру процесу підготовки майбутнього інженера-педагога до особистісно орієнтованого навчання. Її підґрунтям стали сучасні підходи вчених, які працюють над проблемами підготовки майбутніх педагогів в умовах особистісно орієнтованого навчання, зокрема: модель організації особистісно орієнтованого навчання С.Л. Яценко [4]; структура готовності майбутнього вчителя інформатики до професійного саморозвитку Т.В. Тихонової [5]; структура готовності майбутнього вчителя історії до реалізації особистісно орієнтованого навчання А.М. Старсвої [6]; модель підготовки майбутніх учителів інформатики до впровадження особистісно орієнтованих технологій навчання О.Ю. Усатої [7] та ін.

У результаті наукового пошуку нами розроблено теоретичну модель підготовки майбутнього інженера-педагога до особистісно орієнтованого навчання в професійно-технічних закладах освіти. Розроблена теоретична модель розкриває динаміку процесу розвитку готовності майбутнього інженера-педагога до особистісно орієнтованого навчання, відображає зв'язки між компонентами цієї структури. Підготовка майбутнього інженера-педагога до особистісно орієнтованого навчання має бути спрямована на розвиток його готовності до цього виду діяльності.

Отже, структурними компонентами моделі стали наступні організаційно-педагогічні умови підготовки майбутнього інженера-педагога до особистісно орієнтованого навчання:

1. Формування спрямованості майбутнього інженера-педагога на особистісно орієнтоване навчання в професійно-технічних закладах освіти.

2. Організація суб'єкт-суб'єктної взаємодії в процесі підготовки майбутнього інженера-педагога.

3. Орієнтація підготовки майбутнього інженера-педагога на особистісний та професійний саморозвиток.

Кожну з організаційно-педагогічних умов підготовки вважаємо доцільним реалізовувати наступними етапами: змістово-мотиваційний, операційно-діяльнісний, інтеграційно-творчий. Для кожної організаційно-педагогічної умови на відповідному етапі її впровадження нами сформульована мета, засоби та прогнозований результат її впровадження.

1. Формування спрямованості майбутнього інженера-педагога на особистісно орієнтоване навчання в професійно-технічних закладах освіти. Метою *змістово-мотиваційного етапу* впровадження цієї організаційно-педагогічної умови є формування у майбутніх інженерів-педагогів знань теорії й практики гуманізації освітнього процесу, особливостей вивчення, функціонування та розвитку особистості учня, специфіки організації особистісно орієнтованого навчання в професійно-технічних закладах освіти; формування мотивів до пізнання та сприяння розвитку особистості учня в процесі впровадження майбутнім інженером-педагогом особистісно орієнтованого навчання в професійно-технічних закладах освіти.

Для реалізації поставленої мети, за нашим припущенням, необхідним є здійснення модернізації змісту дисциплін педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів шляхом включення тем, які розкривають питання зародження гуманістичних поглядів; становлення, означення поняття "особистість"; розвитку особистісного підходу в освіті; організації особистісно орієнтованого навчання в професійно-технічних закладах освіти.

Результатом засвоєння такого навчального змісту є теоретичні й практичні знання майбутнього інженера-педагога особливостей організації особистісно орієнтованого навчання в професійно-технічних закладах освіти, мотивація до вивчення та розвитку особистості учня в процесі організації такого навчання.

За мету *операційно-діяльнісного* етапу реалізації умови підготовки майбутнього інженера-педагога нами обрано оволодіння ним практичними вміннями й навичками, набуття досвіду організації особистісно орієнтованого навчання в професійно-технічних закладах освіти. Ефективним на цьому етапі стало впровадження в практику підготовки майбутніх інженерів-педагогів варіативності форм і методів їхньої навчальної діяльності; спрямування педагогічних практик студентів 3-5-их курсів спеціальності “Професійна освіта” на особистісно орієнтоване навчання. Результатом упровадження зазначеної організаційно-педагогічної умови на цьому етапі стали сформовані вміння та навички майбутнього інженера-педагога організовувати особистісно орієнтоване навчання в професійно-технічних закладах освіти.

На *інтеграційно-творчому* етапі метою є інтеграція набутих знань, умінь і навичок, творче їх застосування в майбутній професійно-педагогічній діяльності. Для реалізації поставленої мети було обрано наступні засоби: організацію науково-практичної роботи по вивченню та систематизації досвіду організації особистісно орієнтованого навчання в професійно-технічних закладах освіти; організацію роботи школи майбутнього інженера-педагога “Пізнай та допоможи розкритися”. Результатом такої роботи стали вміння майбутнього інженера-педагога створювати власні методики особистісно орієнтованого навчання; вміння виявляти, досліджувати та розв’язувати проблеми особистісно орієнтованого навчання.

2. Організація суб’єкт-суб’єктної взаємодії в процесі підготовки майбутнього інженера-педагога. Метою *змістово-мотиваційного* етапу реалізації означеної умови є формування в майбутнього інженера-педагога мотивації до суб’єкт-суб’єктної взаємодії. Для досягнення поставленої мети необхідним є створення викладачем в процесі підготовки інформаційно-мотиваційного середовища, в якому розкриваються переваги, особливості, принципи організації навчальної діяльності на засадах суб’єкт-суб’єктної взаємодії. Результатом упровадження такого підходу стала поява бажання майбутнього інженера-педагога будувати відносини з викладачем на засадах суб’єкт-суб’єктної взаємодії.

Метою *операційно-діяльнісного* етапу стало оволодіння майбутніми інженерами-педагогами вміннями й навичками суб’єкт-суб’єктної взаємодії, набуття відповідного досвіду. Реалізація цього етапу передбачала організацію суб’єкт-суб’єктної взаємодії викладача та майбутнього інженера-педагога в процесі навчальної діяльності. Ефективними на цьому етапі стали: гуманізація стосунків викладача та майбутнього інженера-педагога; їхня спільна, узгоджена діяльність у постановці цілей, виборі форм, методів навчання; використання викладачами діалогічних форм навчання; опора в навчанні на позитивний суб’єктний досвід майбутнього інженера-педагога; контроль навчальної діяльності на основі об’єктивної, неупередженої оцінки, своєчасне відмічання викладачем успіхів майбутніх інженерів-педагогів; рефлексія їх навчальних досягнень. Результатом застосування зазначеного вище стало формування гуманної особистості майбутнього інженера-педагога, поява у нього зацікавленості та бажання організовувати власну майбутню педагогічну діяльність у професійно-технічних закладах освіти на засадах суб’єкт-суб’єктної взаємодії з учнями.

Метою *інтеграційно-творчого* етапу є формування в майбутнього інженера-педагога потреби, навичок і досвіду реалізації суб’єкт-суб’єктної взаємодії в процесі педагогічної діяльності в професійно-технічних закладах освіти. Для реалізації поставленої мети необхідним було забезпечення в процесі підготовки майбутнього інженера-педагога особистісного привласнення ним цінностей, набуття досвіду суб’єкт-суб’єктної взаємодії. Цей етап передбачав аналіз науково-методичної літератури, присвяченої проблемам організації суб’єкт-суб’єктної взаємодії педагога та учня, критичний аналіз педагогічної діяльності з позиції реалізації суб’єкт-суб’єктної взаємодії, порівняння параметрів навчальної діяльності на засадах традиційної та суб’єкт-суб’єктної взаємодії, розробку майбутніми інженерами-педагогами курсових і дипломних проектів. Як результат, відбувається формування системи стійких переконань, мотивів, цінностей, досвіду майбутнього інженера-педагога суб’єкт-суб’єктної взаємодії.

3. Орієнтація підготовки майбутнього інженера-педагога на особистісний і професійний саморозвиток.

Метою *змістово-мотиваційного* етапу є формування в майбутніх інженерів-педагогів мотивації до особистісного та професійного саморозвитку, оволодіння ними теоретичними й практичними знаннями саморозвитку особистості. Засобом реалізації цієї умови стало включення навчального модуля “Особистісний і професійний саморозвиток майбутнього інженера-педагога” до змісту дисципліни “Професійна педагогіка” для студентів 5-го курсу спеціальності “Професійна освіта”. Результатом такої роботи стало усвідомлення майбутніми інженерами-педагогами необхідності самовдосконалення, поява потреби в постійному розвитку власної особистості, а також знання етапів, методів, засобів особистісного та професійного саморозвитку.

Метою *операційно-діяльнісного* етапу було вироблення в майбутніх інженерів-педагогів умінь постійно збагачувати себе знаннями теорії й практики саморозвитку, систематично вивчати стан саморозвитку, визначати, окреслювати оптимальні шляхи саморозвитку власної особистості. Ефективною формою на цьому етапі нами

була визначена участь майбутніх інженерів-педагогів у діяльності лабораторії “Стань творцем власного Я”. Результатом такої роботи стали сформовані вміння майбутніх інженерів-педагогів: планувати, організувати процес особистісного та професійного саморозвитку; здійснювати діагностування динаміки, результативності, інтенсивності цього процесу, його рефлексію.

Метою *інтеграційно-творчого* етапу впровадження цієї організаційно-педагогічної умови була інтеграція теоретичних і практичних знань саморозвитку, вироблення навичок планувати та здійснювати особистісний і професійний саморозвиток, набуття майбутніми інженерами-педагогами відповідного досвіду. Ефективними для досягнення означеної мети нами обґрунтовано розробку майбутніми інженерами-педагогами програм особистісного та професійного саморозвитку, їх творчі роботи “Від самопізнання до самовдосконалення”. Результатом на цьому етапі стали: поява стійкої потреби майбутніх інженерів-педагогів у постійному самовдосконаленні; особистісне привласнення ними теоретичних і практичних знань методів, засобів самопізнання, самовизначення, саморозвитку; формування умінь розробки програм особистісного та професійного саморозвитку; набуття відповідного досвіду; глибоке усвідомлення й прагнення майбутніх інженерів-педагогів до постійного особистісного та професійного саморозвитку.

Висновки... Таким чином, розроблена теоретична модель розкриває особливості змісту, структуру, послідовність складових процесу підготовки майбутніх інженерів-педагогів до особистісно орієнтованого навчання, а також відображає зв'язки між компонентами цього процесу. Подальших досліджень, розробки та вдосконалення, на наш погляд, потребують методики особистісно орієнтованого навчання в професійно-технічних закладах освіти.

Література

1. Философский энциклопедический словарь / ред.-сост. : Е. Ф. Губский, Г. В. Кораблёва, В. А. Лутченко. — М. : ИНФРА-М, 1997. — 575 с.
2. Томашевський В.М. Моделювання систем / В.М. Томашевський. — К. : Видавнича група BHV, 2005. — 352 с.
3. Онищук Л.А. Проектна парадигма розвитку початкової і основної шкіл / Л.А. Онищук // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. — Житомир : Житомирський державний університет, 2005. — Вип. 22. — С. 36-39.
4. Яценко С. Л. Педагогічні умови особистісно орієнтованого навчання учнів у гімназії : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.01 “Загальна педагогіка та історія педагогіки” / Світлана Леонідівна Яценко. — Житомир, 2005. — 21 с.
5. Тихонова Т. В. Педагогічні умови професійного саморозвитку майбутнього вчителя інформатики : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : 13.00.04 “Теорія і методика професійної освіти” / Тетяна Валентинівна Тихонова. — К., 2001. — 20 с.
6. Старєва А. М. Підготовка майбутнього вчителя історії до реалізації особистісно орієнтованого навчання : дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : 13.00.04 “Теорія і методика професійної освіти” / Анна Михайлівна Старєва. — К., 2004. — 190 с.
7. Усата О.Ю. Підготовка майбутніх учителів інформатики до впровадження особистісно орієнтованих технологій навчання: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : 13.00.04 “Теорія і методика професійної освіти” / Олена Юріївна Усата. — Житомир, 2009. — 20 с.

Мочалов А.А., Романчук Н.А., Шаповал Н.А.

Моделирование процесса подготовки будущего инженера-педагога к личностно ориентированному обучению

В статье обоснована модель подготовки будущих инженеров-педагогов к личностно ориентированному обучению в профессионально-технических учебных заведениях. Основываясь на проведенном анализе были выявлены факторы, которые влияют на исследуемую подготовку, что стало основой для разработки теоретической модели. Определены компоненты, критерии, показатели и уровни обоснованной подготовки. Доказано, что подготовка будущего инженера-педагога к личностно ориентированному обучению должна быть направлена на развитие его готовности к этому виду деятельности. Установлено, что разработанная модель отражает динамику процесса развития готовности будущего инженера-педагога к личностно ориентированному обучению.

Ключевые слова: подготовка, готовность, будущий инженер-педагог, личностно ориентированное обучение, модель подготовки.

Mochalov O.O., Romanchuk N.O., Shapoval N.O.

Modeling the process of preparation of the future engineer-teacher to personal oriented education

In the article the model of preparation of the future engineers-teachers for a personal oriented education is justified. Based on the analysis of the training of future engineer-teachers factors that affect their preparation are identified. We have assumed that the inclusion of these factors will provide the training of the future engineers-teachers for a personal oriented education. This theory became the basis for the subsequent development of a model of training.

In the process theoretical development of the model of preparation of the future engineers-teachers for a personal oriented education we took into account the fact that it is part of the professional and vocational training. This training we consider as a process formation of motivation of the future engineers-teachers to a personal oriented education.

A components, criteria, indicators and levels of preparation of the future engineers-teachers for a personal oriented education are defined.

Structural components of the model were the following organizational and pedagogical conditions:

- the formation directionality of the future engineers-teacher on the personal oriented education in vocational and technical schools;
- the organization of subject-subject interaction in the process of preparing of the future engineers-teachers;
- the orientation of preparation for personal and professional self-development.

Each of the organizational and pedagogical conditions of preparation of the future engineers-teachers for a personal oriented education we think it right to sell such stages: contents and motivational, operational and activity, integration and creative.

For each organizational and pedagogical conditions during the implementation of its stages the intention, resources, predictable results are formulated.

The theoretical model of preparation reveals the dynamics of the process of development of readiness of the future engineers-teachers for a personal oriented education. This model represents features content and structure of process of preparation of the future engineers-teachers. Our model justifies communication between the components of this process. The preparation of the future engineers-teachers for a personal oriented education should be directed to developing readiness of the future engineers-teachers for a personal oriented education.

The ways for future research such us development and implementation of methods and technologies of personal oriented education of future engineers were outlined.

Key words: preparation, readiness, future engineer-teacher, personal oriented education, the model of preparation.

Подано до редакції 10.04.2014.

УДК 387.147:811.11

© 2014

Окопна Я. В.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ НЕЛІНГВІСТИЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ (НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ: ІЗ ДОСВІДУ РОЗРОБКИ)

Статтю присвячено проблемі підготовки майбутніх фахівців сфери обслуговування. У роботі подаються основні вимоги до фахівців сфери туризму та особливості туристської освіти у вищих навчальних закладах. Визначено сутність і зміст компонентів готовності до професійної діяльності майбутніх фахівців та охарактеризовано критерії, показники і рівні їх прояву. Запропоновано модель підготовки студентів факультету туризму до професійної діяльності, психолого-педагогічні умови її іншомовної реалізації.

Ключові слова: фахова діяльність, програма підготовки, формування готовності до професійної діяльності, теоретична і практична іншомовна підготовка, педагогічні умови.

Постановка проблеми у загальному вигляді... На сучасному етапі становлення та розвитку нашої держави у світі відбуваються суттєві соціальні, культурні, економічні й технологічні зміни, які зумовлюють реформування освітніх систем, спрямованих на забезпечення сучасних потреб суспільства, на ефективне використання всіх ресурсів. Ці процеси закладають підвалини формування єдиного демократичного простору у правовому полі фундаментальних свобод, єдиного ринку праці, а також розвитку політичної, економічної, екологічної і соціальної безпеки для всіх країн.

Національний університет харчових технологій (НУХТ) – один із провідних навчальних закладів професійної освіти України – в умовах розбудови нашої незалежної демократичної держави та здійснення докорінних соціально-економічних перетворень, є яскравим прикладом практичної реалізації освоєння та забезпечення ступеневої багаторівневої професійно орієнтованої підготовки майбутніх фахівців сфери обслуговування (бакалаврів, спеціалістів, магістрів), адаптованих до нових соціо-економічних реалій в межах Болонського процесу і володіючих на професійному рівні двома і більше іноземними мовами (ІМ).

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Влітку цього року НУХТ відзначатиме 130-ту річницю з дня свого заснування. Його було створено ще у 1930 р. як Київський інститут цукрової промисловості. У 1935 р. перейменовано на Київський технологічний інститут харчової промисловості ім. А. І. Мікояна. Далі у 1993 р. вищий навчальний заклад (ВНЗ) одержав статус Українського державного університету харчових технологій. У 2002 р. університету було надано статус національного [8, с. 6-7].

Майже за 130 років свого існування із вузькогалузевого закладу НУХТ перетворився в потужний багатопрофільний нелінгвістичний ВНЗ.

Як і вища професійна школа нашої країни в цілому, колектив НУХТ впевнено крокує продуктивним шляхом до творчих звершень та інновацій. На сучасному етапі розвитку демократичного суспільства, в умовах, коли ІМ набувають статусу невід'ємної складової виробничих потужностей сфери обслуговування та туристичної галузі, зокрема, кафедра іноземних мов професійного спрямування творчо та модернізовано сприяє сучасному забезпеченню викладання германських та романських мов з метою підготовки майбутніх працівників сфери обслуговування до практичної професійно орієнтованої міжкультурної комунікації на належному рівні у відповідності до Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти [2; 5; 6].